

med, at en lempelig Fremgangsmaade kunde have frelst det Hele, maastee endog aldeles uden Tab for Nogen. Under ordinaire Tider vil Forslaget i Grunden ikke kunne virke det Allermindste, det vil ikke kunne virke til at bringe Taxationerne ned, det vil ikke kunne virke til en solidere Bestyrelse eller sikke paa anden Maade; thi det viser først nogen egentlig Virksomhed, naar de ulykkelige Forhold komme, hvor der netop skal lempes, og hvor man ikke iforveien skal have opstillet saadanne tvingende Betingelser, som — og det har viist sig mangfoldige Steder — blot ville bringe Ulykke og Forstyrrelse for Mange. Jeg har, som jeg begyndte med, ingen Tro til, at det ærede Thing, efterat Forholdene nu ere saaledes, at Flere af dem, der nærmest interesserer sig for Lovforslaget, have været med til at stille Forslaget, vil forkaste dette; men jeg vil i denne Sag have min Nhg fri, og jeg har derfor ikke villet unblade at erklære, at jeg paa ingen mulig Maade kan gaae ind paa den omhandlede Bestemmelse; jeg har villet, at det skal staae i Tidenden, at man har sagt Thinget, hvad der vil kunne skee, naar dette bliver til Lov.

Udler: Jeg maa paa Creditkassens Indbyhderes Begne takke det ærede Medlem overmaade meget for den Over, han har viist i denne Sag, og jeg maa sige, at han er næsten mere ministeriel end Ministeren, viser næsten mere Interesse for Creditkassen end Indbyhderne selv; men hvormeget jeg end maa takke ham, og hvorvel jeg end veed, at han har talt efter sin Overbeviisning, maa jeg dog tillade mig at modsige ham, da jeg troer, at hans Raisonnement er fljævt. Jeg har meget godt havt Die for den Sammentigning, han gjorde med Bestemmelsen af den engelske Bankbill af 1844, der ganske viist i Kriser har maattet ophæves, men jeg troer, at Bestemmelsen har gjort sin store Gavn, og at hvis den ikke havde været, vare Kriserne komne hyppigere. Hvis ikke denne Begrænsning af Noternes Circulation ligeoverfor den contante Beholdning havde været tilstede, vilde der være kommet meget hyppigere Kriser, og Noternes Værdi maastee have været ubst for den Fare, som fra tidligere Tid var

kjendt, at blive stærkt deprimeret. Jeg troer, at ligesom Bestemmelsen i den engelske Bankbill har været Marsag i, at Kriserne ikke ere blevne hyppige, saaledes vil den Bestemmelse, her foreslaaets indsat, bevirke, at denne Forening langt mindre end de andre Foreninger og langt mindre, end vi desværre have havt Exempler paa er steet, vil komme i Forlegenhed. Der er for Repræsentantskabet, for Bestyrelsen, i denne Bestemmelse et Fingerpeg eller et Tryk til at være dobbelt varsom ved Bestemmelsen af Taxationerne, dobbelt varsom ved at gjøre Udlaan, og jeg troer tillige, den vil have den Følge, at mange solide Debitorer, som ellers ikke vilde gjøre det, ville søge herhen netop paa Grund af denne Bestemmelse, thi vi maae huske paa, at en af de allerstørste Gener ved Creditforeningen for Kjøbstæderne i Bykland og navnlig ved Reguleringen af dens Forhold har været, at de solide Debitorer, der have været istand til at betale, hvad der med Villighed kunde fordres af dem med Hensyn til Indløsningen af deres solidariske Forpligtelse, ikke have kunnet opnaae en saadan Afløsning, netop fordi Foreningen paa Grund af de mange Panter, den havde maattet overtage, ikke kunde opgjøre sin Status saa hurtig, som ellers kunde have fundet Sted, og derfor har maattet binde Debitorerne i længere Tid, end de havde kunnet gjøre Regning paa at være bundne, hvorved Salget af deres Eiendomme er blevet besværliggjorte i høi Grad. Jeg troer derfor, at denne Bestemmelse vil virke meget heldigt; den vil foranledige en større Forsigtighed fra Bestyrelsens Side, den vil staffe Foreningen flere og bedre Debitorer, og den vil bidrage til, at Foreningen ikke kommer til at sidde inde med saamange Panter, at det bliver umuligt at afvikle Forholdene, hvis ulykkelige Begivenheder skulde gjøre Saadantnødvendigt. Vi maae huske paa, at Laanet, efter en veloverveiet Taxation, ikke maa overstige i det Højeste $\frac{1}{3}$ af Taxationssummen, og det maatte altsaa være en overmaade stor Calamitet, der under en fornøftig og forsigtig Bestyrelse og Taxation skulde kunne paaføre Foreningen en saa stor Mængde af Panter, at den ikke kan overholde den Bestemmelse, som her gives. Det er netop Engstelsen, som Bestyrelsen saaledes maa